

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «ФОНД «БАТЬКІВСЬКА ТУРБОТА» ПРОТИ
УКРАЇНИ»
(CASE OF BATKIVSKA TURBOTA FOUNDATION v. UKRAINE)**

(Заява № 5876/15)

РІШЕННЯ
(Справедлива сатисфакція)

Ст. 41 • Справедлива сатисфакція • Відмова заявника від вимог про відшкодування матеріальної та моральної шкоди у зв'язку з переглядом його справи на національному рівні • Судові та інші витрати, понесені під час провадження у Суді • Винагорода

СТРАСБУРГ

03 вересня 2020 року

ОСТАТОЧНЕ

03.12.2020

Це рішення набуло статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції. Його текст може підлягати редакційним виправленням.

РІШЕННЯ (ЩОДО СПРАВЕДЛИВОЇ САТИСФАКЦІЇ) У СПРАВІ «ФОНД «БАТЬКІВСЬКА
ТУРБОТА» ПРОТИ УКРАЇНИ»

У справі «Фонд «Батьківська турбота» проти України»

Європейський суд з прав людини (П'ята секція), засідаючи палатою,
до складу якої увійшли:

Сіофра О'Лірі (*Síofra O'Leary*), Голова,
Ганна Юдківська (*Ganna Yudkivska*),
Мартіньш Мітс (*Mārtiņš Mīts*),
Лятіф Гусейнов (*Latif Hüseyinov*),
Ладо Чантурія (*Lado Chanturia*),
Аня Сайбер-Фор (*Anja Seibert-Fohr*),
Маттіас Гуйомар (*Mattias Guyomar*), судді,

та Віктор Соловейчик (*Victor Soloveytschik*), заступник Секретаря
секції,

після обговорення за зачиненими дверима 30 червня 2020 року
постановляє таке рішення, що було ухвалено у той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу було розпочато за заявою (№ 5876/15), яку 23 січня 2015 року подав до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) Всеукраїнський громадський благодійний фонд «Батьківська турбота», благодійний фонд, зареєстрований в Україні у 1999 році (далі – заявник).

2. У рішенні, ухваленому 09 жовтня 2018 року (далі – основне рішення), Суд постановив, що було порушено статтю 1 Першого протоколу до Конвенції у зв'язку з визнанням судами недійсним права власності заявника на майно під час судового розгляду позову, поданого прокурором проти заявника (див. рішення у справі «Фонд «Батьківська турбота» проти України» (*Batkivska Turbota Foundation v. Ukraine*), заява № 5876/15, пункт 64 та пункт 2 резолютивної частини, від 09 жовтня 2018 року).

3. Відповідно до статті 41 Конвенції заявник спочатку вимагав відшкодування матеріальної та моральної шкоди, судових та інших витрат, понесених під час провадження на національному рівні, а також відшкодування вартості експертного звіту, який він надав Суду для підтвердження своєї вимоги про відшкодування матеріальної шкоди. Він також вимагав 7 850 євро в якості компенсації судових витрат, понесених у зв'язку з представництвом його інтересів у Суді, зазначивши, що його представник, пан Н. Кульчицький, та його асистент витратили на підготовку справи п'ятдесят шість годин і сорок п'ять хвилин (які відображено у відповідному акті виконаних робіт), а їхня погодинна ставка становила 150 євро та 40 євро відповідно. Відповідно до договору про надання правової допомоги, укладеного між заявником та його представником, оплата мала бути здійснена після

РІШЕННЯ (ЩОДО СПРАВЕДЛИВОЇ САТИСФАКЦІЇ) У СПРАВІ «ФОНД «БАТЬКІВСЬКА
ТУРБОТА» ПРОТИ УКРАЇНИ»

закінчення провадження у Суді та в межах присудженої Судом суми. Заявник також стверджував, що в Україні існувала системна проблема щодо питання, яке розглядалося у цій справі, і просив Суд визначити відповідно до статті 46 Конвенції «термінові заходи», які мають бути вжиті Україною. Насамкінець, він стверджував про можливість досягнення угоди у справі в разі визнання державою його права власності на майно та оплати його судових витрат.

4. Оскільки питання про застосування статті 41 Конвенції не було готовим до вирішення, Суд відклав його розгляд і запропонував сторонам у тримісячний строк з дати набуття цим рішенням статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції надати свої письмові зауваження з цього питання і, зокрема, повідомити Суд про будь-яку угоду, якої вони можуть дійти (там само, пункт 72 та підпункт «b» пункту 3 резолютивної частини).

5. Сторони надали інформацію про нові обставини у справі та внесли зміни до своїх зауважень за статтею 41 Конвенція.

ПРАВО

ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

6. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію.»

A. Нові обставини та змінені зауваження сторін

7. 17 жовтня 2018 року заявник повідомив Уряд, що у випадку задоволення Верховним Судом його заяви про перегляд справи на національному рівні на підставі основного рішення Суду та ухвалення нової постанови про відмову у задоволенні позову прокурора, поданого проти нього, заявник відмовиться від своїх початкових вимог про відшкодування матеріальної та моральної шкоди і підтримає лише свою вимогу про компенсацію судових та інших витрат.

8. 26 березня 2019 року заявник повідомив Суд, що звернувся до Верховного Суду із заявою про перегляд його справи у зв'язку з висновками Суду, зробленими в основному рішенні. Заявник зазначив, що можливість досягнення угоди за статтею 41 Конвенції залежатиме від результату перегляду справи Верховним Судом.

9. 19 липня 2019 року Уряд повідомив Суд, що 02 липня 2019 року Верховний Суд задовольнив заяву про перегляд справи та ухвалив нову постанову, скасувавши попередні судові рішення, винесені не на

користь заявника, та відмовивши у задоволенні позову прокурора, поданого проти заявника. У зв'язку з цим Уряд стверджував, що питання матеріальної та моральної шкоди врегульовано. Він просив Суд відхилити як необґрунтовану чи невідповідну початкову вимогу заявника у частинах щодо компенсації судових та інших витрат, понесених під час провадження на національному рівні, а також вартості експертного звіту. Щодо вимоги заявника про компенсацію судових витрат, понесених під час провадження у Суді, Уряд залишив це питання на розсуд Суду.

10. 04 вересня 2019 року заявник зазначив у відповідь, що оскільки на національному рівні його майнові права були відновлені, він не вимагатиме відшкодування матеріальної та моральної шкоди. Заявник також відмовився від своєї вимоги про компенсацію судових та інших витрат, понесених під час провадження на національному рівні, але підтримав свою вимогу про компенсацію судових витрат, понесених під час провадження у Суді, яка мала бути сплачена на банківський рахунок його представника.

В. Оцінка Суду

1. Шкода

11. Суд зазначає, що після перегляду його справи на національному рівні заявник відмовився від своїх початкових вимог щодо відшкодування матеріальної та моральної шкоди, а також компенсації судових та інших витрат, понесених під час провадження на національному рівні, і не підтримав свою початкову вимогу щодо відшкодування вартості експертного звіту. Тому Суд вважає, що немає підстав присуджувати щось у зв'язку з цим.

2. Судові та інші витрати

12. Щодо вимоги заявника про компенсацію судових витрат, понесених під час провадження у Суді – єдиної вимоги, яку заявник підтримав за статтею 41 Конвенції – Суд зазначає, що відповідно до його практики заявник має право на компенсацію судових та інших витрат, лише якщо буде доведено, що такі витрати були фактичними і неминучими, а їхній розмір – обґрунтованим. У цій справі з огляду на наявні у нього документи та зазначені критерії Суд вважає за доцільне присудити заявнику суму у розмірі 3 500 євро в якості компенсації витрат на правову допомогу, понесених під час провадження у Суді. Сума має бути сплачена на банківський рахунок представника заявника (див., наприклад, рішення у справі «Белоусов проти України» (*Belousov v. Ukraine*), заява № 4494/07, пункти 116 і 117, від 07 листопада 2013 року).

3. *Інші заходи*

13. Суд також зазначає, що після перегляду справи на національному рівні заявник не підтримав своє первинне прохання про визначення цим Судом відповідно до статті 46 Конвенції «термінових заходів», які мають бути вжиті Україною. Отже, Суд вважає, що заявник опосередковано відмовився від цього прохання, і тому немає необхідності ухвалювати будь-яке рішення у зв'язку з цим.

4. *Пеня*

14. Суд вважає за належне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Постановляє, що*

- (а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції держава-відповідач повинна сплатити заявнику 3 500 (три тисячі п'ятсот) євро в якості компенсації судових витрат, понесених під час провадження у Суді, які мають бути сплачені на банківський рахунок його представника, пана Кульчицького, та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявнику, ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
- (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

2. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Учинено англійською мовою та повідомлено письмово 03 вересня 2020 року відповідно до пунктів 2 і 3 Правила 77 Регламенту Суду.

Віктор Соловейчик
(*Victor Soloveytschik*)
Заступник Секретаря

Сіофра О'Лірі
(*Siofra O'Leary*)
Голова